

Syriæ regio in tres Syrias diuiditur, Phœnicem, Palæstinam & Cœlem; & habent eæ varias & excellentes vrbes & maximas, quibus ex parte memoratis cognoscendi cupidos delectabo. Prima est Antiochia, vrbs regia, beata in omnibus, vbi & Dominus orbis terrarum sedet; decora ea & operibus publicis eximia est, quæque cum multitudinem hominum vndique excipiat, omnes tamen sustinet, vt potè omnibus bonis abundans, est in omnibus voluptatum generibus abundans; maximè autem Circensibus. Quare autem quæso omnia ibi sunt? quia scilicet, cum ibi Imperator sedeat, necesse est & omnia ibi esse propter eum.] Hancce vrbes sedem Imperij sui vel Alexandriam destinabat Geta imperium diuidens, vt potè (inquit^a Herodianus) vrbes magnitudine haud longe infra Romam. Sed & quod apud eam Imperator aliquando sederit, id de Constantio & Valente tu potissimum intellige. De Constantio quidem, cum de eo Socrates^b hæc scribat: [Cogitur itaque Concilium Antiochiæ, præsentem Imperatorem Constantio, Marcello & Probino Conss.] & alibi: [Dum Imperator Constantius Antiochiæ versabatur, Iulianus Cæsar in Gallia cum multis Barbaris hominibus configit.] De Valente autem, quod apud eam per multos annos moratus sit, docent Codex Theodosianus^d & Zosimus^e. Porro dicta est Theopolis id est Ciuitas Dei, inquit Euagrius^f; vnde Domnus subscribens Concilio Constantinopolitano generali quinto, se Theopolitanæ, id est Antiochiæ magnæ Patriarcham nominat. In hac primùm Christi discipuli Christiani dicti sunt vt legitur in actis Apostolorum^g, necnon apud Leonem magnum^h dum ait. [Antiochenæ Ecclesiæ, in qua primùm, prædicante Petro, Christianum nomen exortum est, in paternæ constitutionis ordine perseueret.] Vnde huius rei memoriam singulari cum honore venerari cupiens Constantinus Imperator permagnificum templum apud eam instaurari curauit. Quapropter Eusebiusⁱ hæc in eius vita scribit. [Ciuitates quæ apud cæteras gentes videbantur, vel maximè propter splendorem excellere, templis egregiis magnificisque exornandas curauit; sicut ex præcipua vrbe totius Orientis, quæ nomen traxit ab Antiocho, constare poterit, in qua, tanquam in ciuitate illius gentis ac regionis primaria, Ecclesiam tum propter pulchritudinem maximè eximiam Deo dicauit. Quippe vniuersum templum longis porticibus extrinsecus adiectis circumdedit, sanctuarium autem interius ad infinitam erexit altitudinem; quod quidem ad speciem solij octangularis fabricatum multis ædiculis, exedrisque vndique constructis, compluribus item tabulatis super terram eminentibus, denique fornicibus super eandem additis, ex omni parte circumsepta fuit: quam etiam per magna auri ærisque copia & reliquæ pretiosæ materiæ ornamentis decorauit.] Elegans sanè descriptio, cui aliam ex Sozomeno^k Daphnæi huius regiæ ciuitatis suburbij addere non displicebit. [Daphne, inquit suburbium est Antiochiæ percelebre, nemore multis cupressis vestito cinctum, aliisque arboribus cupressis admixtis variatum, subter arbores autem terra, pro temporum vicissitudine alios aliis succedentes flores benè olentes cuiusque generis producit. Locus autem vndique ramorum & foliorum densitate, quæ folis radios ad solum vsque terræ haud penetrare finit, velut tecto, vel vmbra potius circumfusus est. Est etiam tum propter abundantiam & pulchritudinem aquarum, tum propter temporum æquabilitatem, tum deni-

^a Herod. hist. l. 4.
Τῇ τε βασιλείᾳ τῇ αὐτῇ αὐτοκράτειρᾳ
ἡσυχαστῶν ὁ Ἰούλιος
ἐλέγεν ἢ τὸ ἀντιό-
χειον ἢ τὸ ἀλεξάν-
δρειον οὐ πολὺ τι τὸ
Ρωμαίων ὄνομα, μα-
χόμενοι ἀπολλομένους.
^b Socrat. hist. Eccl.
lib. 2. cap. 5.
Σὺν Κωνσταντίνῳ οὐκ
αὐτῇ ἢ σωσθέντι ἐν
τῇ ἀντιόχειᾳ, πα-
ρουσίᾳ Κωνσταντίνου τοῦ
βασιλέως, ἐν ὧσα-
ντι μαρτυρεῖται.
^c Id. ibid. cap. 37.
Τοῦ μὲν τοι βασιλέως
Κωνσταντίνου ἐν ἀντιό-
χειᾳ διαγόντος, ὁ
ἰουλιανὸς πολλοὺς ἐν
ταῖς γαλλίαις βαρ-
βάρους συμπολέει.
^d Cod. Theod.
^e Zosimus Hist.
lib. 4.
Παρελθὼν δ' εἰς τὴν
ἀντιόχειαν μὲν πά-
σης ἀσφαλείας τὰ
τῶν πολέμων διώκει, τὸ
δὲ χειμῶνα διαβί-
ων ἐν ταῖς αὐτοῦ
βασιλείαις, ἔχει τὸ
ἐπὶ τῇ Ἰερὴν πόλιν
ἀπὸ τῶν κακῶν τὰ
ἐξ ἀπὸ τῶν τοῖς πύ-
λαις ἐπὶ τῶν καὶ αὐ-
τοῦ, ἐνιστάμενος τὸ
χειμῶνος ἐπαινεῖν
ὡς τὴν ἀντιόχειαν.
^f Euagr. hist. Eccl.
lib. 1. cap. 3.
Νῦν δὲ τοῦ αὐτοῦ
συρρομένου τοῦ
λέως.
^g Actuum Apost.
co.
^h Leo Epist. 33 ad
Anatol.
ⁱ Euseb. de vita
Constantin. lib. 3;
cap. 44.
καὶ τὴν λοιπὴν δ'
ἐθνῶν τὰς μάλιστα
κρησσεύσας πόλεις
ταῖς τῇ εὐκλειῶν
φιλοκαλίαις ἐμπρί-
πτειν ἐπιτίστο, ὥστε
οὐκ οὐκ τὴν ἐπὶ τῇ
ἀντιόχειᾳ μνηστο-
πόλιν εἶναι.
^k Sozom. lib. 5.
hist. Eccl. cap. 18.
Δάφνη τὸ ἐπὶ σιμῶν
τὸ ἀντιόχειον περὶ
σεισῶν, κομῶν μὲν ἀλ-
κυμπερίων πολλῶν,
ποικίλλοις τὸ δὲ καὶ
τοῖς ἄλλοις φυτοῖς
ἀνακατὰ ταῖς κρη-
ταῖς εἶναι.